

Ricardo Mella

Ricardo Mella Cea (13 april 1861 – 7 august 1925) een invloedrijk schrijver, intellectueel en anarchistisch activist aan het einde van de 19de en begin 20ste eeuw in Spanje. Hij wordt omschreven als een in verschillende velden zeer geleerd man sprak naast Spaans Frans, Engels en Italiaans. [Federica Montseny](#) stelde dat “hij wordt gezien als de diepste, meest indringende en heldere Spaanse anarchistische denkers.”

Hij was getrouwd met Esperanza Serrano met wie hij een dochter had, de feministisch activiste Urania Mella, die later medeoprichtster was van de *Asociación de Mujeres Antifascistas* (vert. Antifascistische Vrouwenassociatie).

Biografie

Ricardo Mella werd in Gaba, Vigo, in de provincie Pontevedra in Galicië geboren. Zijn ouders waren Dolores Cea Fernández en José Mella Buján, een hoedenmaker en federale republikein. Hierdoor kreeg hun oudste zo'n, Ricardo Mella een diepe interesse voor de ideeën van Francisco Pi y Margall. Toen Mella 16 sloot hij zich bij de Federale Democratische Republikeinse Partij van Spanje aan. Hij werd daar secretaris en pleitte voor de politieke en bestuurlijke autonomie van Galicië en het federalisme.

In zijn jonge jaren werkte hij bij een maritieme maatschappij in zijn geboortestad Vigo. Tegen die tijd maakte Vigo een grote verandering door en groeide van havenstad uit tot een commercieel centrum. De slechte levensomstandigheden van de arbeidersklasse dwong echter nog altijd een groot deel van de arbeiders om te emigreren. In deze periode begon hij ook zijn carrière als journalist en schreef onder andere voor de republikeinse krant *La Verdad* die zich ook verzette tegen de uitbuiting van de arbeiders in Galicië.

Mella was onderdeel van de meest radicale vleugel van het republikeinse kamp en verzette zich tegen het naar in zijn ogen despotische beleid van de Galicische regering. Zijn scherpe en controversiële schrijfstijl bracht hem in conflict met markies José Elduayen - een lokale vertegenwoordiger van de centrum-conservatieve regering onder leiding van Práxedes Mateo Sagasta. Mella onthulde een vermeend schandaal binnen de Bank van Spanje, waar de markies de directeur van was. In april 1881 werd Mella tot 4 jaar en 3 maanden uit Galicië verbannen en hij kreeg een boete van 625 pesetas. Deze werd later verlaagd tot 3 jaar en 7 maanden en een boete van 200 pesetas.

Vanwege zijn ballingschap verhuisde hij naar Madrid, waar hij in contact kwam met de toentertijd invloedrijke anarchist Juan Serrano. Dat jaar stichtte Mella de publicatie *La Propaganda*, een federalistische uitgave die zich richtte op arbeidersstrijd. Deze verscheen tot 1885. Hij trouwde met Serrano's dochter Esperanza Serrano Rivera en kreeg met haar 12 kinderen.

In 1984 werkte hij samen met de kranten *Acracia* en *El Productor* aan de Spaanse vertaling van *God en de staat* van Michael Bakoenin.

Op advies van zijn schoonvader ging Mella vanwege studie en werk naar Andalusië. In Sevilla was hij in 1888 meeoprichter van de krant *La Solidaridad*. Hij deed mee met 2 socialistische competities waarvoor hij 8 teksten aandroeg, welke alle prijzen wonnen: "El problema de la emigración en Galicia"; "Diferencias entre el comunismo y el colectivismo"; "La anarquía: su pasado, su presente y su porvenir"; "Breves apuntes sobre las pasiones humanas"; "La nueva utopía (novela imaginaria)"; "El colectivismo: sus fundamentos científicos"; "Organización, agitación, revolución y El crimen de Chicago".

Terugkeer naar Galicië

In 1895 keerde Mella terug naar Vigo. Daar verbleef hij echter slechts voor korte duur, en ging in 1897 voor werk naar Pontevedra, waar hij meehielp met de aanleg van een spoorweg. Hij verzette zich tegen de executie van de anarchisten in Montjuïc[1] en begon met het verspreiden van anarchistische ideeën onder de landbouwbevolking in Galicië. Ondertussen werkte hij mee aan kranten als *La Revista Blanca*, *La Anarquía* y *la Idea Libre* in Madrid, *El Despertar* in New York en de magazines *Ciencia Social* in Barcelona, *La Question Sociale* in Buenos Aires en *L'Humanite Nouvelle* in Parijs.

In 1896 publiceerde hij *Lombroso y los Anarquistas* (1896), waarin hij de theorieën van de criminoloog Lombroso bekritiseerde. Daarna zou hij nog vele andere teksten uitgeven.

Nalatenschap

Mella schreef meer dan 30 essays en enkele daarvan ontvingen internationale prijzen en werden vertaald naar het Italiaans, Nederlands, Portugees, Engels en Frans. Hij schreef voor een groot aantal internationale publicaties.

In zijn werk zijn een aantal van de meest elementaire **anarcho-syndicalistische** principes te vinden die later ook in de **CNT** in Spanje een belangrijke rol zou spelen:

- Alle mensen hebben zowel lichamelijke als geestelijke ontwikkeling nodig, naar vermogen en vorm en voor onbepaalde tijd;
- Alle mensen hebben het recht om deze behoefte aan ontwikkeling vrijelijk te vervullen;
- Alle mensen kunnen deze behoefte door middel van vrijwillige samenwerking en gemeenschappelijkheid vervullen.

Bibliografie

Essays

- El problema de la emigración en Galicia (monografie)
- Diferencias entre el comunismo y el colectivismo (monografie)
- La reacción en la revolución, verschenen bij *Acracia*, Barcelona
- La Anarquía no admite adjetivos, verschenen bij *La Solidaridad*
- La Anarquía: origen progreso, evoluciones, definiciones e importancia actual y futura de éste principio social
- Breves apuntes sobre las pasiones humanas
- La nueva utopía
- El colectivismo
- Organización, agitación y revolución
- El crimen de Chicago. Reseña histórica
- La ley del número
- A los campesinos
- En defensa de la anarquía
- Doctrina y combate

Boeken

- *Lombroso y los anarquistas*, Edicions Xerais
- *Plumazos* (bundel artikelen)
- *Ideario* met een voorwoord van José Prat

Vertalingen

- *Dios y el Estado*, door [Michael Bakoenin](#)
- *La anarquía*, door [Errico Malatesta](#)
- *La ciencia moderna y el anarquismo*, door [Peter Kropotkin](#)

Voetnoot

- [1] De processen van Montjuïc waren strafprocessen op de militaire basis in kasteel Montjuïc die plaatsvonden na de terroristische aanval op de Corpus Christie processie. Er werden zo'n 400 verdachten gearresteerd, waarvan er 87 werden vervolgd en 5 geëxecuteerd. Er zijn veel verhalen van gedwongen verklaringen en verklaringen verkregen na martelingen. De zaak leidde tot een sterke steun voor linkse politiek in de regio. De anarchist Michele Angiolillo de Spaanse ministerpresident Antonio Cánovas del Castillo voor zijn aandeel in de strafprocessen en executies.

From:

<http://www.anarchisme.nl/> - **Anarchisme.nl**

Permanent link:

http://www.anarchisme.nl/namespace/ricardo_mella

Last update: **07/08/20 11:56**